

Ollie en Bollie

Ollie en Bollie

Ingrid Levens

Schrijver: Ingrid Levens
Coverontwerp: Ingrid Levens
ISBN:
© Ingrid Levens

Het regent.

Grote, dikke druppels vallen uit de grijze lucht.

Ze spatten op de grond uit elkaar en maken overal kleine plasjes.

De druppels vallen ook op de oude boom die bij Boer Bas op het erf staat.

Ze blijven op de dikke takken liggen en ook op de groene blaadjes.

“Brrr,” rilt de boom. “Ga weg druppels. Jullie zijn koud en nat.”

“Flauwerik,” roept een kleine druppel, “wij zijn maar van water, hoor.”

“Water,” broemt de boom. “Ik houd helemaal niet van water.”

Alle druppels beginnen heel hard te lachen.

Ze roepen hun vriendjes die verstopt zitten achter een donkere wolk.

Ineens zijn er heel veel grote en kleine regendruppels in de lucht.

Ze beginnen door elkaar heen te rennen en te schreeuwen.

“Meneer Boom is bang voor water,” roept er eentje heel hard.

“Ik heet geen meneer Boom,” zegt de boom boos, “en ik ben heus niet bang voor jullie.”

De kleinste druppel komt nieuwsgierig een beetje dichterbij.

Hij gaat op een dikke tak zitten.

“Hoe heet u dan?” vraagt hij.

“Ik heet meneer Eik en ga nu alsjeblieft weg. Je zit bijna op mijn neus!”

De druppel schuift beleefd een beetje op.

“Woont u hier al lang, meneer Eik?”

“Heel lang,” zegt de boom, “misschien wel honderd jaar.”

“En bent u dan nog steeds bang voor water?” vraagt de druppel.

“Ik ben niet bang,” schreeuwt meneer Eik, “ik ben helemaal niet bang!”

De andere druppels komen nu ook dichterbij.

Ze zoeken een plaatsje op de dikke takken.

Het zijn wel duizend druppels, grote en kleintjes door elkaar.

Meneer Eik vindt al die regendruppels helemaal niet leuk.

Boos schudt hij met zijn takken, zodat de druppels bijna op de grond vallen.

De kleinste druppel kan zich nog net vastgrijpen aan een blaadje.